

Sanela Brglez

RAVNOVESJE

ZAVESTNE ODLOČITVE
NA POTI K RAVNOVESJU

PREDOGLED
KNJIGE

PRED OGLED KNJIGE

www.aninezgodbe.si

RAVNOVESJE

Zavestne odločitve na poti k ravnovesju

Naslov knjige: Ravnovesje, *Zavestne odločitve na poti k ravnovesju*

Avtor: mag. prav. Sanela Brglez

Spletni naslov: www.AnineZgodbe.si

Ilustracija in oblikovanje: Dejan Brglez

Jezikovni pregled: VENS, prevajanje in inštrukcije

Izdajatelj in založnik:

Izdano v samozaložbi, Grosuplje, 2025

Napisana: Slovenska Bistrica, 2018

Natisnila tiskarna:

BELIN GRAFIKA, knjigoveznica in tiskarna, d.o.o., Bled

Naklada: 300 izvodov, 1. natis

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

UDK: 821.163.6-311.2

BRGLEZ, Sanela

Ravnovesje : [zavestne odločitve na poti k ravnovesju] /

[Sanela Brglez ; ilustracija Dejan Brglez].

- 1. natis. - Grosuplje : samozal., 2025

ISBN 978-961-07-1417-0

COBISS.SI-ID 134007811

Pravni poduk: V skladu z Zakonom o avtorskih in sorodnih pravicah je brez pisnega dovoljenja avtorja in založbe prepovedano reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, tudi fotokopiranje, tiskanje ali shranjevanje v elektronski obliki.

Copyright © 2018 Sanela Brglez

Kazalo

<i>Justicija</i>	5
<i>Teža odločitve</i>	11
<i>Trenutek ravnovesja</i>	17
<i>Srce na dlani</i>	23
<i>Hiška ob gozdu</i>	33
<i>Sprejemanje</i>	39
<i>Knjiga</i>	49
<i>Vesoljna knjižnica</i>	53
<i>Intuitivno odločanje</i>	55
<i>Porušeno ravnovesje</i>	63
<i>Konfliktnost funkcij</i>	67
<i>Studenec</i>	75
<i>Angel s temnimi lasmi</i>	81
<i>Pogum</i>	85
<i>Pot</i>	93
<i>Pretočnost življenja</i>	97
<i>Popolna preprostost</i>	107
<i>Neprebojna, a prozorna maska</i>	113
<i>Koncentracija energij</i>	119
<i>Brez stalnega naslova</i>	127
<i>Po znani poti</i>	135
<i>Vzornica</i>	141
<i>Duhovna klofuta</i>	147
<i>Zaplet</i>	161
<i>Samosvoje življenje</i>	167
<i>Razplet</i>	171
<i>Mavrična pogodba</i>	175
<i>Prijeten nemir</i>	183
<i>Posebna bela kava</i>	189
<i>Vonj po gozdnih jagodah</i>	197
<i>Planteči smerokazi</i>	205

Prvo poglavje

Justicija

Pogledam na uro in presenečeno ugotovim, da že nekaj časa udarjam s pisalom po masivni leseni mizi in se sprašujem, kaj naj naredim. Na videz je vse lepo in postavljeno na pravo mesto, vendar v meni divja pravi vihar. Tisti vihar, ki zahteva odločitev z velikimi posledicami, tako za podjetje kot za ljudi okoli mene. Dvignem pogled s pisala in ga usmerim na kip, ki stoji pred menoj na mizi. Masiven kip ponazarja roki, ki se rokujeta. Močan stisk dveh rok, ki pomeni dogovor – dogovor, ki ga spoštuješ in ga ne prekršiš. V trenutku, ko se bom odločila, se ne bom več spraševala, ali sem sprejela pravilno odločitev, temveč bom nadaljevala z njeno izpolnitvijo. Kip mi predstavlja tudi dokončnost odločitve in me spomni, naj pozneje ne zapravljam energije za vprašanja, kaj bi prinesle morebitne drugačne odločitve. Spomni me, naj grem preprosto naprej.

Že kot deklica sem oboževala različne simbole, ki so me spominjali na pomembne stvari v življenju. Ko sem opravljala poklic pravnice, sem na mizo postavila kip Justicije, rimske boginje pravice in pravde, ki v levi roki drži tehtnico in v desni meč, obrnjen proti tlom. Oči ima

zakrite s prevezo, z levo nogo pa stoji na kači, ki zvita leži na zaprti knjigi. Tehnica ponazarja tehtanje dejstev, pomembnih za pravično odločitev, meč pa simbolizira moč pravičnega razuma, pomembnega za sprejem odločitve.

Razmišljanje o pomenu Justicije mi za nekaj trenutkov odvrne misli od neizogibne odločitve. Vendar se skrbi hitro vrnejo. Občutek imam, da mi teža odločitve razjeda vsako celico v telesu.

Vstanem in se sprehodim po pisarni. Velika miza iz masivnega lesa je postavljena pred ogromnim oknom, skozi katerega pogosto gledam gore, ki se bleščijo v daljavi. Sprehajam se okoli mize in z nohti udarjam po lesu, saj me ta zvok pogosto pomiri. Premaknem se k omari, na kateri so zložene številne knjige in registratorji. Veliko knjig je še vedno s področja prava. Naključno vzamem eno knjigo in preberem naslov: *Obligacijski zakonik*. Nasmehnem se, ko pomislim, da so obligacije ali obveznosti del našega vsakdanjika. Vsako področje življenja, ne glede na našo starost, poklic ali kraj bivanja, zahteva nenehne obljube in zaveze ter njihovo izpolnitev, čeprav se tega večinoma sploh ne zavedamo. Takšna so naša življenja.

Odložim knjigo in se zagledam v sliko pred seboj. Na njej je gozd, po sredini gozda pa teče bister in živahen potok, nad katerim se dviga mogočna gora, ki se blešči v zahajajočem soncu. Sliko mi je pred leti podarila sestra. Vedno znova jo občudujem, ker je tako neverjetna in

skrivnostna. Mnoge stranke in zaposleni jo opisujejo prav s tema pridevnikoma: skrivnostna in neverjetna.

Ko nekaj časa zrem v sliko, ugotovim, da sem se nekoliko sprostita. Pogledam na uro in se odločim, da bom današnji delovni dan počasi privedla h koncu. V trenutku se odločim, da se zapeljem do morja, ki mi bo morda zbistrilo misli. Glede na to, da se je komaj začela pomlad, ne pričakujem gneče.

Ker se pogosto zgodi, da se takoj po službi (ob redkih priložnostih celo med službo) odpravim v naravo, imam v omari in avtomobilu vedno spravljena športna oblačila. Elegantne olivnozelene hlače, svilen bluzo v karamelni barvi in visoke salonarje zamenjam z udobno svetlo trenirko in športnimi copati. Pospravim poslovna oblačila, razpnem lase in se odpravim k avtomobilu. Na hodniku srečam kadrovika, ki mi le pomežikne, saj že pozna moje navade. Glede na svoj položaj, ki zahteva avtoriteto in zgled tudi prek oblačil, se zavedam, da moram paziti, da me zaposleni ne srečujejo v športnih oblačilih. Čeprav se s tem ne strinjam povsem, se zavedam, da zaenkrat mora tako biti. Preveč sproščenosti lahko poruši avtoriteto, česar si v tem trenutku ne morem ravno privoščiti.

Ko pridem do avtomobila, sem že boljše volje in bolj sproščena. Precej hitro zapustim mesto in se po hitri cesti odpravim proti morju. Na poti se ustavim, da si kupim malico in možu pošljem sporočilo o današnjem izletu. Ker je navajen mojih spontan in nenadnih poti, mi kratko

odgovori: »Ustvari si lepo popoldne.« Dobro me pozna, zato ne postavlja odvečnih vprašanj. Razloga za mojo pot sta običajno lahko dva, bodisi pogrešam naravo bodisi moram sprejeti večjo odločitev. Zvečer mu bom pojasnila podrobnosti.

Pojem malico in se odpravim naprej. Kmalu pred seboj zagledam sinje morje in jato galebov. Obala je bolj ali manj prazna. Za tistih nekaj obiskovalcev, ki jih srečam, sklepam, da so domačini. Parkiram avtomobil in se odpravim na sprehod. Hitro mi postane jasno, zakaj je obala prazna. Veter piha v močnih sunkih, kar me sploh ne moti. Rada imam veter. Ker mi lasje divjajo okoli glave in zakrivajo pogled, jih spnem v rahel čop.

Počasi se sprehajam, občudujem valovanje morja in se vsake toliko pripognem, da se dotaknem belih kamnov. Opazujem naključne mimoidoče in se po tistem sprašujem, kako težek je njihov križ življenja. Prepričana sem, da vsak posameznik bije svojo bitko, pa če je še tako majhna. Razen seveda otrok. Oni so tako nedolžni, iskreni in igrivi. Nasmehnem se in v mislih vsakemu otroku zaželim, da čim dlje ohrani te lastnosti in spomine na sproščeno otroštvo.

V tem trenutku začutim, da me nekdo vleče za rokav. Pogledam proti tlom in zagledam majhno deklico, ki čaka na moj odgovor.

»Kaj praviš?« se ozrem v čudovite oči plavalase deklice in jo nežno pobožam po obrazu.

»Si ti angel?« ponovi.

Ko ji hočem odgovoriti, k nama pristopi mlada ženska, ki v rokah drži popolnoma enako deklico. Pri srcu mi postane toplo, ko spoznam, da sta dvojčici. Tako kot jaz in sestra.

Mlada ženska se prijazno opraviči in smeje pove: »Čeprav sta na pogled popolnoma enaki, sta po naravi čisto drugačni. Mia je tiha in plašna, to malo dekle,« pokaže proti moji mali sogovornici, »pa je radovedno in neustrašno.«

»Poznam to,« se nasmehnem. »Tudi jaz imam sestro dvojčico, ki je previdna, medtem ko sem jaz kot vaša mala radovedna deklica,« ji odgovorim in se nasmehnem deklici v njenem naročju.

»Torej razumete,« reče smeje. Njene oči izžarevajo ponos matere, mene pa prelije prijetna milina.

»Da, poznam. Pustite jima njuno pot,« ji svetujem in vse tri lepo pozdravim.

Ko se odmaknem, pomislim na sestro Gabrielo, ki je izbrala povsem drugačno pot. Posvetila se je vzgoji svojih hčera in se zaposlila le za polovični delovni čas. Večkrat poudari, da je njeno poslanstvo materinstvo in da hodi v službo le zaradi ohranjanja ravnovesja. Pogosto se sprašujem, ali je njena pot lažja ali težja. Ali na našem lepem planetu sploh obstajajo lahke poti? Najverjetneje ne, saj vsaka življenjska pot zahteva svoje odločitve, tveganja, nagrade in žrtvovanja. Nič ni le črno ali belo.

Vzamem telefon in možu napišem sporočilo: »Ali misliš, da ima Gabriela manj skrbi kot jaz?« Sporočilu dodam nasmejan lik.

Preseneti me, ker mi takoj odgovori: »Da, ker si ti že v trebuhu popila vse skrbi.« Nasmehnem se ter se počasi odpravim proti avtomobilu in domu. Domu, ki mi predstavlja miren pristan v tem vihnem času.

Avtorica je oseba, ki je globoko povezana z naravo, uglasčevanje z naravnimi cikli je zanjo pot k sebi. Raziskuje in piše o tematikah prebujanja, zavestnega življenja, premikih od zunanjih pojavnih oblik materializma k sebi, k notranji modrosti. Mnoga leta je preživela v pravnih pisarnah manjših in večjih podjetij in ves čas budno opazovala dogajanja okoli sebe. Zgodba v knjigi je rezultat prepleta številnih resničnih dogodkov, popotniških izkušenj in spoznanj s srečanj z njenimi življenjskimi učitelji.

Avtorica je mati dveh otrok, zagovornica iskanja ravnovesja v življenju in ljubiteljica dobre literature. Čeprav je pridobila znanstveni naziv na pravnem področju, je v določenem življenjskem obdobju dala prednost družini, pisanju in ekološkemu biodinamičnemu kmetovanju za lastno oskrbo. Pravo je zanjo pravica, narava je zanjo temelj, bistvo življenja pa so stabilni in čustveno uravnovešeni odnosi.

Zgodba v knjigi RAVNOVESJE je del zgodbe, ki je opisana v knjigi POTOK, *življenjska pot osebe, ki sledi svoji jasnovidnosti*. Vizija majhne gorske kočice, ki se glavni junakinji pojavi v pričujoči zgodbi, se razkrije v knjigi POTOK, ki je avtoričin prvenec.

Po spletu okoliščin Anna postane direktorica manjšega podjetja. Odločno in odgovorno prevzame to vlogo, vendar pretirana odgovornost do lastnika, zaposlenih in poslovnih partnerjev ter iskanje pravičnega ravnovesja med posameznimi interesi terjajo visoko ceno v njenem življenju.

Anna redno obiskuje svojo duhovno učiteljico, ki jo usmerja in ji odstira drugačne dimenzije življenja. Večkrat zazna vizijo majhne gorske koče, česar pa v tistem trenutku ne razume. Preplet vsakodnevnih zahtev zasebnega in poslovnega življenja jo privede do točke preloma, teža odgovornosti poruši njeno ravnovesje. Intuitivno čuti slovo in začetek nečesa novega, drugačnega, neznanega.

Sprosti razum in se poda na novo pot, ki ji je popolna neznanka, vendar ji za to ni mar, saj želi ponovno najti ravnovesje.

ISBN 978-961-07-1417-0

9 789610 714170

27 €